

Paní Marie Šuláková, rozená Kocourková, se narodila 16.10.1928 ve Zděchově na Valašsku. Byla nejstarší z deseti sourozenců, měla 9 mladších bratrů, o které se musela starat, protože tatínek pracoval v lese a maminka v domácnosti a na poli. Společně s bratry chodila do obecné školy ve Zděchově.

Dospívání prožívala během 2.světové války. Její první vzpomínka na válku je, jak po vyhlášení mobilizace dědeček balí vojenský kufr svému synovi (jejímu tatínkovi) a ona pláče. V lese, kde pracoval její tatínek, se ukrývali partyzáni, kterým s bratrem nosili jídlo a léky, protože jako děti byli méně podezřelí.

Po válce v roce 1946 sedmnáct rodin ze Zděchova odešlo osidlovat pohraničí na Bruntálsku. Rodině paní Šulákové byl přidělen dům v Leskovci nad Moravicí, ve kterém zpočátku žili společně s Němci, kteří čekali na odsun.

Na svatbě své kamarádky se poznala se svým budoucím manželem Františkem Šulákem, který byl za 2.světové války vězněn v koncentračním táboře Flossenburg. Vzali se v roce 1948. Brzy se jim narodila dcera Cecílie (prosinec 1948) a později i dva synové - Zdeněk (1951) a František (1956).

Před svatbou pomáhala paní Šuláková svým rodičům v zemědělství. Po svatbě pracovala jako dělnice v Lisovnách nových hmot v Leskovci. Ve 37 letech měla pracovní úraz, po kterém ji ochrnula ruka a musela odejít do invalidního důchodu. Nedokázala si představit svůj život bez práce a po pěti letech vytrvalé rehabilitace a cvičení se jí podařilo ruku rozhýbat a mohla se vrátit zpět do zaměstnání. V roce 1982 odešla do důchodu, ale i potom pracovala - v podniku Ingstav při stavbě přehrady Slezská Harta, a to až do svých sedmdesáti let.

Paní Šuláková se zapojovala do společenského života v obci, byla členkou Červeného kříže, Sboru dobrovolných hasičů, Svazu žen a Sboru pro občanské záležitosti. Spolu s ostatními zděchovskými rodinami si z Valašska přivezli lidové obyčeje a zvyky, které dodržovali i v novém domově, např. pochovávaní basy nebo čtení Vyškeřáku na kácení máje. Kromě těchto akcí také pomáhala organizovat plesy, zábavy a hody. I v pozdním věku byla velmi aktivní a ještě v 87 letech jezdila na kole.

Deset let se starala o svého manžela, který po mozkové příhodě zůstal upoután na lůžko. Po jeho smrti v roce 2018 prodala dům a žije sama v bytě, kde ji každý den navštěvuje její dcera. Paní Šuláková si stále uchovává dobrou náladu a jejím receptem na dlouhý život je: „...pracovat a nezabývat sa věcmi, které nemožete ovlivnit.“